

Spaur gróf fél hat óta leste vendége érkezését. Nem tellett bele sok idő, megjött. Már esteledett („*il giorno era quasi tramontato*”), csak a két kocsis és a gróf látta, amint karjára vetett inggel és takaróval átszállt a bajor követ hintójába. „*Con la sinistra aiuvato il Papa ad entrare nella carrozza, con la destra tenevo una pistola.*” Bal kezemmel segítettem a pápát, hogy beszálljon a hintóba, jobb kezemben pisztolyt tartottam — emlékezett vissza Spaur a történelmi pillanatra.

Negyedóra múlva a Porta S. Giovannin át IX. Pius elhagyta Rómát.

(*Folytatjuk*)

VILLÁNYI LÁSZLÓ

Szél

*Jöttét nem adta bírül semmi;
fehéren közeledett,
körülöttünk üres lett minden,
elbújtak a bangok;
megindult a templom mellől,
láttuk keletkezésében:
de elfordulni sem volt idő;
megállt mögöttünk —
nem foghattuk a véletlenre,
hozzánk készült:
asztalra döntötte sörünket,
fejünkre a napernyőt;
s a mi dolgunk végiggondolni:
mire figyelmeztetett.*

Felé

*Felé indultam
minden mozdulatommal,
minden tagadásommal.
Kiben felismerbetem
és megőrizbetem önmagam.
Önteltek a hozzám intézett szavak,
még akkor is, ha alázat szól.
Csak az tudatlan,
ki rosszul tanulja őt.*